

باغ ون گوگ

تجربه نقاشی پسادریافتگرا
با الگوهای جادویی و نسان ون گوگ

طراح: ونسان ون گوگ
مترجم: فاطمه فرقانی

فهرست

- ۵ مقدمه
- ۷ ون گوگ که بود؟
- ۹ گلدان آفتابگردان‌ها (با ۱۲ گل)، ۱۸۸۹
- ۱۰ خودنگاره با گوش باندپیچی شده و پیپ، ۱۸۸۹
- ۱۱ خودنگاره ون گوگ، ۱۸۸۹
- ۱۲ صندلی ون گوگ، ۱۸۸۸
- ۱۳ پیرمرد در غم و اندوه ۱۸۹۰
- ۱۴ گلدان زنبق‌های بنفش با پس‌زمینه صورتی، ۱۸۹۰
- ۱۵ کلیسای آور، ۱۸۹۰
- ۱۶ پرتره از صبر اسکلی‌یر چوپان در پروونس، ۱۸۸۹
- ۱۷ پرتره دکتر گاشه، ۱۸۹۰
- ۱۸ شب پرستاره، ۱۸۸۹
- ۱۹ گل‌های زنبق، ۱۸۸۹
- ۲۰ لا موسمه، ۱۸۸۷
- ۲۱ پرتره پی‌یر تانگی، ۱۸۸۷
- ۲۲ ماهیگیری در بهار، ۱۸۸۷
- ۲۳ قایق‌های ماهیگیری در ساحل سنت ماریس، ۱۸۸۸
- ۲۴ استراحت ظهرگاهی سرکار، ۱۸۹۰
- ۲۵ اتاق خواب ون گوگ در آرل، ۱۸۸۹

۲۶ دو دختر بیچه، ۱۸۹۰
۲۷ زن دهقان با پس‌زمینه گندم، ۱۸۹۰
۲۸ پل لنگلویس در آرل؛ با زنان لباس شوی، ۱۸۸۸
۲۹ خیابانی در سنت ماریس، ۱۸۸۸
۳۰ تراس کافه در شب، ۱۸۸۸
۳۱ ورودی تالار بیمارستان سنت پل، ۱۸۸۹
۳۲ مادام آرسینه، ۱۸۸۸
۳۳ لا برسوز (آگوستینه رولین)، ۱۸۸۹
۳۴ خودنگاره با کلاه فلت، ۱۸۸۸-۱۸۸۷
۳۵ شکوفه‌های بادام در لیوان، ۱۸۸۸
۳۶ پل لنگلویس در آرل؛ با جاده در کنار کانال، ۱۸۸۸
۳۷ درختان زیتون، ۱۸۸۹
۳۸ جاده‌سازان، ۱۸۸۹
۳۹ کوچه‌باغی در آور، ۱۸۹۰
۴۰ برداشت محصول در لاکارا، ۱۸۸۸
۴۱ مزرعه هنگام طلوع خورشید، ۱۸۸۹
۴۲ خانه ون‌گوگ در آرل (خانه زرد)، ۱۸۸۸
۴۳ باشگاه بیلارد (کافه شبانه)، ۱۸۸۸
۴۴ پرتره از پستیچی جوزف رولین، ۱۸۸۸
۴۵ فصل دوم: آثار برگزیده ون‌گوگ

مقدمه

رنگ آمیزی نه تنها یک فعالیت مهم آرامش بخش و خلاقیت ساز برای کودکان و نوجوانان است، بلکه برای بزرگسالان هم فرصتی است برای رسیدن به آرامشی مؤثر که به زندگی جلوه بهتری می بخشد.

در تفکرات کهن نیز رنگ تسکین دهنده است و آرامش بخش؛ حال وقتی فرصت رنگ آمیزی دهها صفحه طرح های استاندارد، هنرمندانه و علمی برای همگان فراهم می شود، علاوه بر افزودن رنگ بهتر به زندگی، این فرصت هم فراهم می شود که هنرمند درون هر فردی کشف شود.

این طرح ها طوری طراحی شده اند که انگار عشق را، هم در داخل و هم در خارج خطوط جست و جو و در نهایت کشفش می کنید.

ارتباط نوستالژیک با مدادهای رنگی و کاغذ سفید، وقتی با الگوهای زیبا و گستره ی انتخابی عظیم از رنگ ها آمیخته می شود، یک فرصت استثنایی به وجود می آورد؛ فرصتی تا سرکشی روح را با خیال انگیزی چنان در آمیزیم که انگار آهوی خوش نقش و نگار و چابکی در درون هر کدام از ما متولد می شود و به اعتلا می رسد.

این شیوه اکنون در جوامع توسعه یافته بیش از هر وسیله دیگری توصیه می شود؛ زیرا یک رفتار باوقار هنرمندانه را تجویز می کند که هدف و دستاورد آن تنها یک فرصت سرگرمی نیست، بلکه جوهری از انسان معاصر را بیدار و نمایان می کند که شاید در لابه لای لایه های سنگین و ضخیم زندگی پراضطراب ماشینی ما، هیچ گاه فرصت بروز نیافته اند. ضمن آن که با ایجاد فرصت تمرکز، شهروندان زندگی پرشتاب و پرتنش امروز را نرم و آرام به تمرکز و آرامش رهنمون می کند.

این الگوهای جادویی آسمانی، انسان را بویژه پس از یک روز یا هفته کاری سخت، مانند آلیس به سرزمین دیگر می برد؛ آنجا که ساحل سکون و آرامش است و هر طرف را نگاه می کنی، همه چیز به زیباترین و هنرمندانه ترین شکل، ترسیم شده است.

این الگوهای دلربا به زندگی ما رنگ دیگری می دهند و جریان دیگری می بخشند. دنیای شگفت انگیزی می سازند که انگار عینیت یافتن خیال های ماست. آهسته آهسته ما را به جایی می رساند که تا به حال خود را این قدر به رؤیاهایمان نزدیک حس نکرده ایم.

با این شیوه ذهن خود را به سمت رؤیاهای لذت بخشمان هدایت می کنیم و به زندگی مان بهبود می بخشیم. علاوه بر این، یک نوع حس خاطره انگیز بازگشت به عقب در زمان، ما را سرگرم رنگ های بی پایانی می سازد که انگار یک شورشی خفته را به شکلی جسورانه و محترم در درون ما بیدار می سازد.

رسیدن به رؤیاهای واقعی است که آن را به عزیزانمان می توانیم هدیه کنیم.